

Книгата на Даниил — сто двадесет и трета

Разкриване на пророческото значение на Даниил 11:40

Jeff Pippenger

2024-03-08

Четиридесетият стих на Даниил, единадесета глава, е един от най-дълбоките стихове в Божието Слово, както и Даниил, осма глава, четиринадесети стих. Четиридесетият стих е представен от реката Хидекел, а реката Улай представя Даниил, осма глава, четиринадесети стих.

Четиридесети стих започва с думите „и в края на времето“, като така ясно посочва, че началото на стиха е 1798 година. Петдесет и едната думи на стиха бяха разпечатани през 1989 година, когато бе разпознато, че те посочват разпадането на Съветския съюз по онова време. Тези петдесет и една думи в стиха представят както края на времето през 1798 година, така и още един край на времето през 1989 година. Алфа и Омега положи Своя подпис върху стиха за всички, които желаят да виждат и да чуват. Краят на времето за движенията и на първия, и на третия ангел е представен в този един стих.

Следващият стих определя кога папството, представено като северния цар, побеждава Съединените щати, представени като славната земя, при предстоящия неделен закон в Съединените щати. Следователно, макар думите на четиридесети стих да определят времето на края през 1798 г. като начало и времето на края през 1989 г. като завършек, действителността е, че пророческата история, представена в четиридесети стих, не завършва до четиридесет и първи стих, когато северният цар покорява славната земя. Това означава, че историята от разпадането на Съветския съюз през 1989 г. до предстоящия неделен закон в четиридесет и първи стих представлява историята на Съединените щати от президента Роналд Рейгън до предстоящия неделен закон. Тази история включва 11 септември 2001 г. и нататък до часа на голямото земетресение от единадесета глава на Откровение.

Когато стихът първоначално бе разпечатан, бе повдигнато възражение срещу истината, че „твърдението на Пипънджър, че стихът представя историята от 1798 година до неделния закон, е абсурдно твърдение, защото стихове в Библията никога не представят толкова дълги периоди от историята“. Ние не бяхме размишлявали върху въпроса дали съществува ограничение за период от време, който може да бъде съдържан в един стих, но веднага си спомнихме, че Откровение, глава тринадесета, стих единадесети, посочва същата тази история и го прави в един-единствен стих. Историята на земния звяр започна през 1798 година, а проговарянето на земния звяр като змей се изпълнява в скоро настъпващия неделен закон.

„И когато Папството, лишено от своята сила, бе принудено да прекрати гонението, Йоан съзря нова власт, надигаща се, за да отекне гласа на змея и да продължи същото жестоко и богоухулно дело. Тази власт, последната, която ще воюва против църквата и Божия закон, бе символизирана чрез звяр с агнешки рога.“ Signs of the Times, November 1, 1899.

Ако човек би трябвало да бъде технически прецизен, четиридесети стих обхваща историята до 1798 година, до четиридесет и първи стих, а в четиридесет и първи стих е посочен неделният закон; така че, за разлика от единствения стих в Откровение, тринадесета глава, четиридесетият стих всъщност е малко по-кратък, защото неделният закон е в следващия стих, докато в Откровение, тринадесета глава, периодът от 1798 година до неделния закон е в един стих. Сестра Уайт ни уведомява, че „същата линия на пророчество“, която се намира в книгата на Данаил, е подета в книгата Откровение, и Откровение, тринадесета глава, единадесети стих, с лекота преминава точно над четиридесетия стих, ако изберете да приложите принципа „ред по ред“.

Когато наистина приложите принципа „заповед върху заповед“, ще откриете, че представянето във стих четиридесети на земния звяр от Откровение тринадесета глава (Съединените щати), който в стих четиридесети е представен чрез „колесници, кораби и конници“, се променя от агнеподобен звяр с два рога през 1798 г. в звяр, говорещ като змей, при скоро настъпващия неделен закон, и също така, че агнеподобният звяр има два рога.

Четиридесети стих също така представя символичните седемдесет години, през които тирската блудница е забравена; защото седемдесетте символични години са като дните на един цар, а царят е царство. Въз основа на четиридесети стих и на линията на Откровение, глава тринадесета, царството в библейското пророчество, което управлява през седемдесетте символични години на Исая, глава двадесет и трета, е земният звяр, който има два рога на сила. Земният звяр започва с два рога на сила, представящи републиканизма и протестантството, но когато историята на четиридесети стих се приближава към своето изпълнение в четиридесет и първи стих, неговите две пророчески сили тогава са определени като „кораби“ (икономическа мощ) и „колесници и конници“ (военна мощ).

През седемдесетте символични години от двадесет и трета глава на Исая блудницата от Тир, която в четиридесети стих е северният цар, е забравена. Но после, в края на седемдесетте символични години, тя отново ще блудства с земните царе, както стана в историята, довела до разпадането на Съветския съюз, когато всички историци потвърждават, че президентът Рейгън осигури таен съюз с антихриста от библейското пророчество с цел да бъде съборен Съветският съюз. В периода, водещ към 1989 г., Рейгън вече бе започнал тайна незаконна връзка с човека на греха; така музикантите на Навуходоносор започнаха да упражняват мелодията, която забравената блудница започваше да пее. Безпрецедентното световно служение на Йоан Павел II в същата тази история бе началото на „песента и танца“, които накараха „целия свят“ да „се зачуди след звяра“.

Четиридесети стих също така представя историята на лаодикийския адвентизъм, който започна през 1798 година като Сардис; след това онези в Сардис приеха светлината, която беше разпечатана, а после филаделфийското движение излезе от Сардис. Когато филаделфийското движение отхвърли светлината от 1856 година, тогава то премина от движение към лаодикийската църква през 1863 година. Следователно тази църква е предопределена да бъде избълвана от устата на Господа в четиридесет и първи стих, което е скоро настъпващият неделен закон. Четиридесети стих представя не само историята на

Съединените щати, но и историята на лаодикийския адвентизъм.

Лаодикийският адвентизъм получи божествената светлина на Божието Слово за своя опорна точка и сила, а управлението на Съединените щати получи божествената светлина на Конституцията на Съединените щати за своя опорна точка и сила. И двата започнаха пророчески като рога през 1798 г., а до края на седемдесетте символични години отстъпническият републикански рог и отстъпническият протестантски рог ще се съединят като един рог и ще заговорят като змей.

Двата рога от четиридесетия стих са правителството и избраната църква, които представляват две пророчески линии, вървящи заедно, защото са представени като два рога върху един-единствен звяр. Където и да отива звярът, там отиват и двата рога, и те правят това в една и съща пророческа история. Рогът на протестантизма има двойствена пророческа природа, представена от Лаодикия и Филадельфия. Рогът на републиканизма също има двойствена пророческа природа, представена от Републиканската и Демократическата политически партии. Втората част от двойствената природа на всеки от роговете се издига последна и се издига по-високо, според осма глава на Данииел.

Тогава подигнах очите си и видях, и ето, пред реката стоеше един овен, който имаше два рога; и двата рога бяха високи, но единият беше по-висок от другия, а по-високият израсна последен. Daniel 8:3.

Двойственият характер на всеки рог е илюстриран в линията на Христос чрез садукееите и фарисеите, което в Републиканския рог съответства на либерализма (подкрепа за робството, демокрация, уокизъм и глобализъм) и консерватизма (против робството, конституционна република, традиционалисти, MAGA). Двойственият характер на протестантския рог съответства на Филадельфия и Лаодикия. Не съществува свършен паралел между разделението на двата рога в двоен символ, защото нито прогресивният либерализъм, нито консервативният MAGA-изъм излизат от страната на правдата по въпроса за неделния закон, понеже фарисеите и садукееите се събраха заедно при кръста; но при скоро идващия неделен закон, който беше предобразен от кръста, Лаодикия бива изблъгвана от устата на Господа, а Филадельфийският рог тогава бива издигнат като знаме. И все пак двойственото естество и на двата рога е представено чрез богословския спор между фарисеите и садукееите, а в историята на Христос вестителят към езичниците (Павел) по-рано беше фарисей от фарисеите.

Методологията на късния дъжд, бидейки правило върху правило, поражда голяма светлина в четиридесети стих, когато бъде приложена. Глави втора до осемнадесета от Откровение са изцяло в съгласие с четиридесети стих. Свидетелството на двадесет и трета глава от Исая за тирската блудница е в съгласие със стиха. Разбира се, има и няколко други пасажа, които трябва да бъдат положени върху четиридесети стих, но може би най-значимото приложение на „правило върху правило“ към четиридесети стих е самият четиридесети стих.

В четиридесети стих са представени както времето на края през 1798 г., така и времето на края през 1989 г. Това насочва изучаващия пророчеството да наложи времето на края през

1798 г. върху времето на края през 1989 г. Когато това бъде направено, историята на четиридесети стих поражда две линии, всяка от които започва през 1798 г. и продължава до скорошния неделен закон от четиридесет и първи стих. Линията, която започва през 1798 г., определя вътрешната вест на Божия народ в последните дни, а линията, която започва през 1989 г., определя външната вест на Божия народ в последните дни в рамките на същата тази история. Следователно четиридесети стих съдържа в себе си символиката, представена от същата вътрешна и външна пророческа взаимовръзка между седемте църкви и седемте печата в книгата Откровение. И това пророческо явление е представено в един стих, съставен от петдесет и една думи!

Милеристите разпознаваха вътрешно-външната вест на седемте църкви и седемте печата, но също така разпознаваха, че и седемте тръби представляваха трета линия на истината, която беше елемент от историята, представена от седемте църкви и седемте печата. Тръбите бяха, както Милър заявява, „особените съдби“, които бяха нанесени върху Рим. Милеристите разбираха, че Божиите съдби, представени чрез седемте тръби, бяха свързани с историята на седемте църкви и с паралелната история на седемте печата.

Четиридесетият стих включва историята на 11 септември 2001 г., и следователно в четиридесетия стих е приведена в съответствие и пророческата линия на седемте тръби. Първият ангел дойде през 1798 година, за да извести откриването на съда през 1844 година. Този съд се разделя на изследователен и изпълнителен съд. Историята на четиридесетия стих е историята на изследователния съд, а историята от четиридесет и първия стих нататък, докато Михаил се изправи и седемте последни язви бъдат излети, е историята на изпълнителния съд.

Изпълнителният съд започва, когато Съединените щати заговорят като змей.

„Агнешките рога и драконовият глас на символа сочат поразително противоречие между изповядванията и практиката на така представената нация. „Говоренето“ на нацията е действието на нейните законодателни и съдебни власти. Чрез такова действие тя ще опровергае онези либерални и миролюбиви принципи, които е издигнала като основа на своята политика. Предсказанието, че тя ще говори „като дракон“ и ще упражнява „цялата власт на първия звяр“, ясно предвещава развитие на духа на нетърпимост и гонение, проявен от народите, представени чрез дракона и звяра, подобен на леопард. А изявлението, че звярът с двата рога „прави земята и живеещите на нея да се поклонят на първия звяр“, показва, че властта на тази нация ще бъде упражнена за налагането на някакво спазване, което ще бъде акт на почит към папството.“ Великата борба, 443.

Когато Съединените щати „заговорят“ и наложат скоро предстоящия неделен закон, „вторият глас“ от осемнадесета глава на Откровение „заговаря“, като призовава мъже и жени да излязат от Вавилон.

И чух друг глас от небето, който казваше: Излезте от нея, люде Мои, за да не участвате в нейните грехове и да не приемете от нейните язви. Защото греховете ѝ стигнаха до небето, и Бог си спомни нейните беззакония. Въздайте ѝ, както и тя въздаде вам, и

отплатете ѝ двойно според делата ѝ; в чашата, която тя е напълнила, напълнете ѝ двойно. Откровение 18:4–6.

В четиридесет и първия стих, когато Съединените щати проговорят, онези, които все още се намират в тройната среда на съвременния Вавилон, биват призовани да излязат, когато „вторият глас“ от осемнадесета глава на Откровение проговори. Онези, които тогава са призовани да излязат, са представени в четиридесет и първия стих като „Едом, Моав и първенците на амоновите синове“. В стиха онези, които са представени чрез тройния символ на съвременния Вавилон, избягват от ръката на северния цар (папството). Еврейската дума за „избягват“ означава да се измъкнат чрез хлъзгавост, а присъщото ѝ значение е, че това избавление се осъществява от нещо, което преди бягството е държало избягалите в плен.

Той ще влезе и в прекрасната земя, и мнозина [страни] ще бъдат повалени; но от ръката му ще се избавят тези: Едом и Моав, и първенците на амонците. Ще простре ръката си и върху страните; и Египетската земя няма да избегне. Даниил 11:41, 42.

В стих четиридесет и втори папството (северният цар) преодолява третото си географско препятствие, когато завладява Египет, който е символ на Организацията на обединените нации, както е предобразен в рождения ден на Ирод, когато той се поддава на измамния танц на Саломе (Съединените щати), дъщерята на Иродиада (папството). Това определя момента, когато Организацията на обединените нации („десетте царе“ от Откровение седемнадесета глава) се съгласява да даде царството си на звяра за един час. Този един час е часът на „голямото земетресение“ от Откровение единадесета глава и „часът“, когато блудницата Вавилон е съдена. В стих четиридесет и втори Египет (Организацията на обединените нации) „няма да се избави.“

Еврейската дума, преведена като „избягат“ в четиридесет и втори стих, е различна от еврейската дума в четиридесет и първи стих. В четиридесет и втори стих думата „избягат“ означава „да не намерят избавление“, а четиридесет и първи стих посочва, че онези, които преди скоро настъпващия неделен закон са държали ръка с папството, след това ще избягат сякаш чрез хлъзгавост. Преди часа на кризата на неделния закон онези, които са в общението на съвременния Вавилон, са приемали сатанинската идея, че неделята е Божият ден за поклонение. Когато белегът на звяра бъде наложен, човек може или да го приеме по каквато и да е причина, или действително да вярва, че това е така. Да вярваш в това означава да приемеш белега на челото си, а просто да го приемеш означава да получиш белега на ръката си.

Онези, които избегнат ръката на папството при неделния закон, отхвърлят сатанинската идея, че Божият ден за поклонение е денят на слънцето, тъкмо във времето, когато Съединените щати и Организацията на обединените нации се съюзяват с римската блудница, папската власт, северния цар.

„Протестантите в Съединените щати ще бъдат първи в протягането на ръцете си през пропастта, за да хванат ръката на спиритизма; те ще посегнат отвъд бездната, за да се

ръкуват с римската власт; и под влиянието на този троен съюз тази страна ще последва стъпките на Рим, потъпквайки правата на съвестта.“ Великата борба, 588.

Важно е да отделим време, за да изложим структурата на последните шест стиха на Даниил единадесета глава, докато продължаваме нашите разсъждения върху четиридесети стих. Северният цар, който е Съвременният Рим, покорява три географски пречки, за да бъде утвърден на престола на земята. Езическият Рим покори три географски пречки, както и папският Рим; така и Съвременният Рим покорява южния цар (бившия Съветски съюз) в четиридесети стих, след това покорява славната земя (Съединените щати) в четиридесет и първи стих, а след това Египет (Обединените нации) в четиридесет и втори и четиридесет и трети стих.

Но както посочва предишният цитат от сестра Уайт, Съединените щати едновременно се съюзяват с папството и Организацията на обединените нации. Тройният съюз на змея, звяра и лъжепророка се осъществява при предстоящия неделен закон, макар че Даниил, глава единадесета, стихове четиридесет и първи до четиридесет и трети, последователно представя това едновременно завладяване. Илюстрираната последователност представя хода на събитията, но всички те се осъществяват при предстоящия неделен закон.

В този момент „вторият глас“ от Откровение осемнадесета глава „говори“ точно там, където „говорят“ Съединените щати. Бог говори там и тогава, където и когато говори Сатана. В четиридесет и четвъртия стих вестите от изток и от север смущават северния цар и се поставя началото на последната папска кървава баня. Четиридесет и четвъртият стих, подобно на четиридесет и втория и четиридесет и третия стих, започва в четиридесет и първия стих, когато могъщият ангел от Откровение осемнадесета глава започва Своя призив към другите Свой овце да излязат от Вавилон.

Вестта, която Той представя, е вестта, която определя исляма от третото горко като Негов инструмент на съд и наказанието на вавилонската блудница. Ислямът е представен като „известията от изток“, а папството (фалшивият северен цар) е „известията от север“. Даниил 11:40 определя изследователния съд, а стихове 41 до 45 определят изпълнителния съд.

Ще продължим разглеждането си на четиридесети стих от Даниил единадесета глава в следващата статия.

„Веднъж, когато бях в Ню Йорк, през нощните часове бях призована да наблюдавам сгради, които се издигаха етаж след етаж към небето. За тези сгради се гарантираше, че са огнеупорни, и те бяха издигнати, за да прославят своите собственици и строители. Все по-високо и по-високо се издигаха тези сгради и в тях бе употребен най-скъпият материал. Онези, на които принадлежаха тези сгради, не си задаваха въпроса: „Как можем най-добре да прославим Бога?“ Господ не беше в мислите им.“

„Помислих си: „О, дано онези, които по този начин влагат средствата си, можеха да видят пътя си така, както го вижда Бог! Те трупат великолепно здания, но колко безумни в очите на Владетеля на вселената са техните планове и замисли. Те не изследват с всички сили на сърцето и ума как биха могли да прославят Бога. Изгубили

са от поглед това — първия дълг на човека.““

„Когато тези величествени здания се издигаха, собствениците им се радваха с честолюбива гордост, че разполагат със средства, които да употребят за угаждане на себе си и за предизвикване завистта на своите съседи. Голяма част от парите, които така вложиха, бяха придобити чрез изнудване, чрез ограбване на бедните. Те забравиха, че на небето се води отчет за всяка търговска сделка; всяка несправедлива сделка, всяко измамно деяние е записано там. Идва време, когато в своето коварство и надменност хората ще стигнат до предел, който Господ няма да им позволи да преминат, и ще научат, че има граница на дълготърпението на Йехова.“

„Следващата сцена, която премина пред мен, беше пожарна тревога. Хората гледаха високите и уж огнеустойчиви сгради и казваха: „Те са съвършено безопасни.“ Но тези сгради бяха погълнати, сякаш бяха направени от смола. Пожарните коли не можеха с нищо да спрат разрушението. Пожарникарите не бяха в състояние да задействат помпите.“

„Получих наставление, че когато настъпи определеното от Господа време, ако в сърцата на горди, честолюбиви човеци не е настъпила никаква промяна, хората ще открият, че ръката, която е била силна да спасява, ще бъде силна и да погубва. Никаква земна сила не може да възпре Божиата ръка. Никакъв материал не може да бъде използван при издигането на сгради така, че да ги запази от разрушение, когато настъпи определеното от Бога време да изпрати въздаяние върху хората за пренебрегването на Неговия закон и за тяхното себично честолюбие.

„Не са мнозина, дори и сред възпитатели и държавници, които разбират причините, лежащи в основата на настоящото състояние на обществото. Онези, които държат юздите на управлението, не са в състояние да разрешат проблема на нравствената поквара, бедността, нищетата и нарастващата престъпност. Напразно се борят да поставят деловите отношения на по-сигурна основа. Ако хората обръщаха по-голямо внимание на учението на Божието слово, биха намерили разрешение на проблемите, които ги смущават.“

„Писанията описват състоянието на света непосредствено преди второто пришествие на Христос. За онези човеци, които чрез грабеж и изнудване трупат големи богатства, е писано: „Натрупахте съкровище за последните дни. Ето, надницата на работниците, които ожънаха нивите ви, задържана от вас чрез измама, вика; и виковете на жетварите са влезли в ушите на Господа Саваота. Живяхте разкошно на земята и се отдавахте на разпуснатост; угоихте сърцата си като в ден на клане. Осъдихте и убихте праведния; той не ви се противи.“ Яков 5:3–6.

„Но кой чете предупрежденията, дадени чрез бързо изпълняващите се знамения на времето? Какво впечатление оказват те върху светските хора? Каква промяна се вижда в тяхното отношение? Не повече, отколкото се виждаше в отношението на жителите на Ноевия свят. Погълнати от светски дела и удоволствия, предпотопните хора „не усетиха, докато дойде потопът и ги отнесе всички“. Матей 24:39. Те имаха изпратени от небето

предупреждения, но отказаха да слушат. И днес светът, напълно безразличен към предупреждаващия Божи глас, бърза към вечна гибел.“

„Светът е раздвижен от духа на война. Пророчеството на единадесетата глава на Даниил е почти достигнало пълното си изпълнение. Скоро ще се разиграят сцените на бедствие, за които се говори в пророчествата.“

Свидетелства към Църквата, том ДЕВЕТИ, страница ЕДИНАДЕСЕТ.